

Mieszka Starego

Dzielnice: Ursus

Osiedla: Gołębki

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1988

Opis

Mieszko III Stary (między 1122 a 1125 – 1202) - syn Bolesława Krzywoustego, książę wielkopolski, krakowski, kujawski, Pomorza Gdańskiego oraz książę zwierzchni Polski. Ojciec zapisał mu w testamencie władanie Wielkopolską i podporządkowanie starszemu bratu – Władysławowi Wygnącowi, z którym jednak bracia toczyli długi konflikt, zakończony wydaleniem Władysława z kraju (stąd przydomek). W 1147 roku papież Eugeniusz III uznał władzę Bolesława Kędzierzawego (jako seniora) oraz Mieszka III w Polsce. W 1157 roku bracia nieudanie odpierali atak cesarza rzymskiego Fryderyka Barbarossy, zakończony hołdem lennym w Krzyszkowie. Między czasie Mieszko dwukrotnie się ożenił. Najpierw z Elżbietą węgierską, która zmarła w 1154 roku, a następnie z Eudoksją Kijowską. Po śmierci Bolesława Mieszko został księciem zwierzchnim Polski, a siedzibą władcy była Wielkopolska. Jego polityka polegała na utrzymaniu jak największej władzy w rękach księcia, co nie podobało się możnowładcom małopolskim (także jego synowi Odonowi). Doprowadzili oni do buntu, w wyniku którego doszło do długotrwałych walk i Mieszko musiał w 1179 roku opuścić kraj. Nawiązał jednak kontakt ze swoimi zwolennikami i przy ich pomocy odzyskał Wielkopolskę. Opanował również Kujawy, ale wyprawa na Małopolskę zakończyła się niepowodzeniem. Po śmierci Kazimierza Sprawiedliwego Mieszko ponownie chciał zająć Kraków, lecz i tym razem poległ w decydującej bitwie pod Mozgawą w 1195 roku i wycofał się do Kalisza. Cel został zrealizowany w 1198 roku, kiedy w zamian za Kujawy Mieszko III objął władzę w Małopolsce. Zmarł w Kaliszu.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1988.05.26
